Telefon № 11. Dodatek bezpłatny „Nasz Tygodnik" Cena 25 groszy.

Gazeta Nowska

Abonament miesięczny w ekspedycji 90 groszy, z opłatą pocztową 98 groszy. W razie wypadków, spowodowanych siłą wyższą, przeszkód w zakładzie lub tem podobnych nie przewidzianych okoliczności, wydawnictwo nie odpowiada za dostarczenie pisma, a abonenci nie mają prawa domagać się niedostarczonych numerów lub odszkodowania.

Od ogłoszeń pobiera się za 1-łam. wiersz 15 groszy. Reklamy przed dziełem ogłoszeń wiersz 35 groszy. — „Gazeta Nowska" wychodzi 1 raz tygodniowo a mianowicie w piątek. — Wydawca, drukiem i nakładem Władysława Wesołowskiego w Nowem (Pomorze). Prenumerata płatna zgóry. Ogłoszenia płatne natychm. Za redakcję odpow. Władysław Wesołowski, Nowe.

Nr. 7. Nowe, sobota 16 lutego 1929 r. Rok VI.

List z Anglji.

(Korespondencja własna).

Londyn, w lutym 1929 r.

Kto zwycięży w wyborach. — Nowy element. — Savoir vivre w izbie Gmin.

W czerwcu bieżącego roku wypadają wybory, zdarzenie, które w Anglji jest czemś żywiołowem, poważnem zajęciem, politycznem zacietrzewieniem, a zarazem rodzajem święta, w którem wszystkie sfery biorą udział. Na parę miesięcy przedtem, a więc już teraz, rozpoczyna się przygrywka, prognozy, zakłady, obliczenia, która też partja polityczna wyjdzie zwycięsko z walki wyborczej. Tym razem przepowiednie trudniejsze, ale podnieta i ryzyko zakładu wieksze, bo do urny staje niewypróbowany dotychczas element, szeregi 21-letnich kobiet „flappers" (podlotków), po raz pierwszy korzystające z przyznanego im przez rząd Baldwina prawa wyborczego. Liczba kobiet w Anglji przewyższa znacznie liczbę mężczyzn; masa nowych wyborczyń może przechylić szalę zwycięstwa w stronę całkiem nieoczekiwaną. Tradycja angielska powiada, że ruch wahadłowy „the swing of the pendulum" opinję publiczną kieruje w nowych wyborach zawsze w odwrotnym kierunku niż w poprzednich. Czyli, że dawniej, gdy istniały tylko dwie partje — konserwatyści i liberali, torysi i wigowie, to po konserwatywnym rządzie Baldwina, powinienby przyjść liberalny Lloyd George'a. Ale dziś największe szanse według niektórych obliczeń, posiada najmłodsza partja parlamentarna. — Labour Party.

W ostatnich wyborach w r. 1924 w Izbie Gmin, która posiada 615 członków, konserwatyści osiągnęli 200 głosów większości. Na tę olbrzymią większość wpłynęła publikacja listu Zinowjewa, który, zdaniem znawców, dorzucił conajmniej 100 mandatów do słabej przedtem większości. Były to mandaty, zyskane głosami tych wyborców, którzy nie należą do żadnej partji, kierowani są chwilowemi nastrojami i opinją publiczną, a których masa przecież stanowi bardzo poważny czynnik wyborczy. Ci sami znawcy i prorocy przepowiadają, że w czerwcu, dzięki polityce rządu Baldwina, który nie umiał zapobiec strajkowi węglowemu w r. 1926, konserwatyści stracą conajmniej 100 mandatów. Słuszność tych przepowiedni daje się już teraz stwierdzić, bo wnioski o przebiegu głównych wyborów łatwo wyciągać z wyników wyborów uzupełniających, odbytych podczas obecnej kadencji parlamentarnej. W 55 takich uzupełniających wyborach konserwatyści stracili 9 mandatów. Przeliczając w proporcji możliwe straty, dochodzimy znów do tego ubytku 100 mandatów. Trudniej obliczyć inne przesunięcia i trudno powiedzieć kto obejmuje rząd, tembardziej, że Labour Party oświadczyła, że z nikim rządami dzielić się nie myśli. Wickham Steed, dziennikarz, wytrawny polityk i przez szereg wyborów prorok niezawodny sądzi, że z 615 mandatów socjaliści (labour) mogą uzyskać 260 do 300 a nawet 350 głosów — w wypadku gdyby pracodawcy odrzucili rękę wyciągniętą do zgody na kongresie Związków Zawodowych, we wrześniu ubiegłego roku.

Tymczasem niejeden kandydat na posła uczy się s voir vivru, obowiązującego w Izbie Gmin. Przepisy są tak liczne i tak cudaczne, że każdy prawie nowoprzybyły popełnia jakieś faux pas, a zdarza się to nawet starym habitues St. Stephen s Hall. Pewną jest rzeczą, że najtrudniej do tradycyjnych zwyczajów naginają się panie od niedawna zasiadające na ławach poselskich. Zabawny incydent zdarzył się onegdaj, gdy Miss Susan Lawrence nie „złapawszy wzroku speakera" (wtedy tylko wolno mówić) chciała protestować bo nie udzielono jej głosu. Ale protestować wolno tylko „siedząc i z kapeluszem na głowie". Ktoś podał jej arkusz papieru, ale posłance zabrakło przytomności umysłu, by przemienić go w papierowe czako i trzykrotnie kładła papier na głowę, skąd zwiewał nie czując się dobrze na damskiej fryzurze. Naturalnie że opozycja rządowa nie dała posłance przyjść do słowa i krzyki „Hat", „Hat" (kapelusz) rozlegały się gdy tylko przedstawicielka labourzystów otwierała usta. Gdy miss Lawrence odrzuciła pomoc towarzysza, ofiarującego męski kapelusz, inny poseł socjalistyczny, porwawszy kapelusz, nakrył głowę i zaprotestował. To tylko drobny incydent, ilustrujący 100 trudnych przepisów.

Bys.

Pożyteczna inicjatywa.

W Polsce daje się odczuć dotkliwy brak wydawnictw publicystyczno-gospodarczych, a w szczególności literatury informacyjno-gospodarczej. Nic więc dziwnego, że każdy wysiłek w kierunku wypełnienia luk w dziedzinie informacyjno-wydawniczej witamy z radością, zwłaszcza jeżeli to czy inne wydawnictwo może przyczynić się do ułatwienia informowania zagranicy o Polsce. Dlatego z wielkiem uznaniem przyjąć należy inicjatywę Banku Handlowego w Warszawie, który w porozumieniu z Centralnym Związkiem Polskiego Przemysłu, Górnictwa, Handlu i Finansów, oraz z Radą Giełdy Pieniężnej w Warszawie, podjął jeszcze z końcem 1927 r. myśl wydania informatora, któryby zawierał wyczerpujące, a zarazem objektywne dane o większych przedsiębiorstwach w Polsce. Koncepcję swą z wielkim nakładem materjalnym i pracy, Bank wprowadził w czyn, dzięki czemu pierwszy rocznik takiego informatora pojawił się już na półkach księgarskich.

Informator ten pod tytułem „Rocznik informacyjny o spółkach akcyjnych w Polsce" odpowiada pod każdym względem zadaniom, jakie sobie inicjatorzy wytknęli i dorównuje najlepszym zagranicznym wydawnictwom tego rodzaju. Wydany w dwóch językach: polskim i francuskim stanowi doskonałe źródło informacyjne dla krajowych sfer gospodarczych, lecz daje i zagranicy możność orjentowania i informowania się w sprawach, co do których w poszczególnych wypadkach zasięgać musiała informacyj drogą korespondencji, a więc żmudną i powolną.

Komitet redakcyjny pod przewodnictwem Józefa bar. Dangla miał zadanie niełatwe. Musiano bowiem ustalić takie wytyczne, któreby umożliwiły wydanie dzieła, obejmującego wszystkie przedsiębiorstwa jakie w dziedzinie finansów, przemysłu i handlu odgrywają w Polsce pewną rolę, organiczności jako podstawowego założenia samej koncepcji, mogło spowodować poważne i niepożądane braki. Zadanie to rozwiązano zdaniem naszem bardzo szczęśliwie, wciągając do informatora poza 1298 spółkami akcyjnemi jeszcze 161 przedsiębiorstw nieakcyjnych, które zajmują w swojej gałęzi twórczości jedno z przodujących miejsc pod względem rozmiarów produkcji i znaczenia w ogólnej wytwórczości tej gałęzi. Analogicznemi przesłankami kierował się komitet redakcyjny w odniesieniu do przedsiębiorstw finansowych i handlowych.

Tylko dzięki uzgodnieniu poglądów komitetu redakcyjnego, bardzo sumiennemu opracowaniu metodologicznej strony wydawnictwa przez dr. Jana Drewnowskiego i niezmordowanej energji i pracy p. redaktora Teodora Szobera, który wziął na siebie obowiązek opracowania „Informatora", a wreszcie dzięki zorganizowaniu około 20 rejonowych przedstawicielstw wydawnictwa, mogło powstać dzieło obejmujące tak znaczną ilość przedsiębiorstw, bez zasadniczych braków i błędów, na jakie tego rodzaju wydawnictwa są zawsze narażone.

Cała księga podzielona jest na przeszło 20 działów, obejmujących instytucje finansowe, wszystkie gałęzie przemysłowe, handel, biura ekspedycyjne i przewozowe, przedsiębiorstwa komunikacyjne, towarzystwa ubezpieczeń i inne. Na czele każdego działu znajdujemy artykuł pióra wybitnego znawcy danej dziedziny, ilustrujący w liczbach jej rozwój w ostatnich latach i stan obecny, na wstępie zaś dzieła artykuł przedstawiający ogólny pogląd na stan ekonomiczny kraju i jego możliwości rozwojowe.

Inicjatorzy książki, wychodząc z założenia, że znajomość wydanych w marcu 1928 r. ustaw o prawie akcyjnem i o prawie bankowem, wprowadzających w dotychczasowe ustawodawstwo tej dziedziny duże zmiany i uzupełnienia, może przyczynić się do lepszego zrozumienia materjału, zawartego w „Roczniku informacyjnym" nie omieszkali zamieścić w nim pełnego tekstu tych ustaw w języku polskim i francuskim. Jest to niewątpliwie pożyteczne i świadczy o tem, że redakcja mając do pokonania taki ogrom pracy, nie zapomniała w nawale materjału o żadnym szczególe, który z punktu widzenia całości mógł być uważany za godny podkreślenia.

Jeżeli dodamy, że dzieło wydane zostało w wykwintnej szacie, że szereg skorowidzów systematycznie opracowanych ułatwia szybką orjentację, że co najgłówniejsze, dane dotyczące poszczególnych przedsiębiorstw łącznie z bilansami umożliwiają orjentację co do ich struktury i stanu finansowego, to możemy śmiało stwierdzić, iż stworzono podstawy solidnego wydawnictwa, które niewątpliwie spełni swoje zadanie i wypełni na stałe lukę, jaka w tej dziedzinie dotychczas istniała.

Stk.

Obwieszczenie.

Według ustawowego rozporządzenia wniosek do miejscowej Komisji budowl. o uzyskanie konsensu budowlanego musi być podany 14 dni przed rozpoczęciem przedwstępnych prac budowlanych.

W wniosku musi być podane:

1. **Nazwisko, imię, zawód i zamieszkanie odpowiedzialnego kierownika budowli.**
2. **Tom i karta księgi wieczystej, oraz położenie nieruchomości (ulica i numer).**
3. **Nazwisko, imię, miejsce zamieszkania właściciela budowli wzgl. nieruchomości.**
4. **Rysunki, plany i obliczenia statyczne muszą być podane w 3 wykonaniach.**

Niezastosowanie się do powyższego rozporządzenia spowoduje karę porządkową, oraz wstrzymanie prac budowlanych.

Nowe, dnia 7 lutego 1929 r.

Burmistrz.

Obwieszczenie.

Wszelkie zaległości za używanie gazu muszą być uregulowane najpóźniej do 1-go marca 1929 r., w przeciwnym razie będzie gaz odjęty i dopiero po zapłaceniu zaległości oraz wpłaceniu pewnej kaucji otwarty.

Kasa miejska.

Obwieszczenie.

Wzywa się niniejszem wszelkie zaległości podatkowe natychmiast uregulować, w przeciwnym razie będą przymusowo ściągnięte z doliczeniem kosztów egzekucyjnych.

Urząd podatkowy.

Dot. pracy młodocianych.

Zwraca się uwagę pp. pracodawców w przemyśle, handlu, biurowości, górnictwie, komunikacji, przewozie, hutnictwie i innych zakładach pracy, z wyjątkiem rolnictwa i leśnictwa, zatrudniających młodocianych obojga płci w wieku od 15—18 lat, na obowiązek przesyłania do Inspektoratu Pracy 59 Obwodu w Grudziądzu, ul. Taszewska Grobla nr. 2, wykazów młodocianych (formularzy pojedyńczych), do czego są obowiązani według par. 8. rozporządzenia z dnia 31. XII. 24 r. Dz. Ust. nr. 4-25 poz. 40. Wykaz należy przesyłać każdego roku w czasie od 1—31 stycznia.

Niewykonanie tego obowiązku pociąga za sobą karę, przewidzianą w art. 17 ustawy o pracy młodocianych i kobiet.

Gotowe formularze nabyć można w drukarni „Mewa" w Grudziądzu, ul. Lipowa nr. 15.

Inspektor Pracy 59 Obwodu
(—) Dąbrowski

Powyższe ogłoszenie podaję do wiadomości.
Nowe, dnia 7. 2. 29 r.
Burmistrz.

Dot. obowiązku zgłaszania padlin do Pow. Przetw. Padlin.

W ostatnim czasie stwierdzono, że właściciele padlin nie zgłaszają takowych do Powiatowej Przetworni Padlin.

Wobec powyższego przypominam obowiązujące rozporządzenie policyjne z dnia 26 czerwca 25, ogłoszone w Orędowniku Urzędowym pow. świeckiego nr. 39 z 25 r., w myśl którego osoby, nie stosujące się do tego rozporządzenia, będą karane grzywną do 30,—zł, a w razie nieściągalności odpowiednią karą aresztu.

W myśl § 3 ustawy o usuwaniu padliny zwierzęcej z dnia 17. 6. 1911 r. Dz. Ust. st. 248 zakazuję dobijania koni niezdatnych do pracy na użytek własny poza rzeźniami publicznemi.

Nowe, dnia 7. 2. 29 r.
Burmistrz.

Dot. posunięcia terminu wcielenia do szeregów.

Znowelizowana ustawa o powszechnym obowiązku wojskowym, a w szczególności art. 61 zmieniły dotychczasowe ramy okresów, w których można było udzielać odroczeń z tytułu studjów, wskutek czego znaczna ilość młodzieży pozbawiona została niespodzianie prawa do ulg, z których korzystać mogła na prawach dawnych.

Z uwagi więc na to, że studjująca młodzież nie zdołała się dotąd przystosować do nowych warunków, zachodzi potrzeba zastosowania obecnie pewnego jeszcze okresu przejściowego.

Dowódcy Korpusów będą zatem udzielali w tym okresie przejściowym młodzieży szkół akademickich oraz szkół średnich ogólno-kształcących i zawodowych, indywidualnych przesunięć terminu wcielenia od szeregów, a to w tym celu, aby umożliwić młodzieży ukończenia rozpoczętych już studjów i przysporzyć przez to sile zbrojnej państwa większej ilości kandydatów na przyszłych oficerów rezerwy, zaś w razie mobilizacji specjalistów w różnych dziedzinach życia wojskowego.

Udzielanie przesunięć terminu wcielenia do szeregów będzie uzależnione od pewnych minimalnych warunków, którym petenci będą musieli odpowiadać.

Jednym z takich warunków jest przynależność petenta do jednego z oddziałów wychowania fizycznego i wykazanie się świadectwem przysposobienia wojskowego I wzgl. II stopnia, względnie wykazanie się wogóle czynnym udziałem w przygotowaniu się do służby wojskowej przed okresem wcielenia do szeregów wojskowych.

Następnie stwierdzone być muszą specjalne warunki zasługujące na uwzględnienie, przyczem każdą prośbę traktować należy indywidualnie.

Do prośb o przesunięcie terminu wcielenia powinien ubiegający się przedłożyć zaświadczenie swej władzy szkolnej, stwierdzające powody lub przyczyny, które stały na przeszkodzie w ukończeniu wyższej uczelni wzgl. szkoły średniej ogólno-kształcącej lub zawodowej [np. choroby, nieszczęśliwe wypadki w rodzinie itp.)

Władza szkolna wydająca takie zaświadczenie powinna równocześnie wydać swą opinję o uczniu wzgl. studencie, czy na przesunięcie terminu zasługuje i rokuje nadzieje na pomyślne rezultaty naukowe w okresie, o przyznanie którego prosi.

Prośby nieskompletowane i nieuzupełnione dowodami wskazanemi powyżej mają być już w P. K. U. zwracane petentom bez załatwienia.

Przy rozpatrywaniu podań o przesunięcie terminu wcielenia mają się dowódcy O. K. kierować zasadą, że podania takie podzielić należy na dwie grupy, a mianowicie:

I. Pierwza grupa dotyczyć będzie poborowych, którzy posiadają już prawo do służby skróconej, a mając ropoczęte studja uniwersyteckie [art. 61 pkt. 2 Ustawy o powsz. obow. wojsk.] (rzeczywistymi) studentami wzgl. słuchaczami tychże uczelni i nie mogli w roku szkolnym 1928/29 ukończyć wyższego zakładu naukowego.

Ta kategorja pcborowych winna do dnia 1 czerwca 1929 r. jako terminu bezwzględnie ostatecznego przedłożyć przez właściwego Powiatowego Komendanta Uzupełnień do Dowódcy O. K. prośbę o wyżej wspomniane przesunięcie na rok szkolny 1929/30 z dołączeniem zaświadczenia wyższego zakładu naukowego, stwierdzającego:

1. na którym roku, kursie wzgl. semestrze znajduje się zainteresowany poborowy w chwili wnoszenia podania [maj 1929 r.];

2. oznaczenie dokładnego terminu, kiedy petent może ukończyć swe studja to zn. ile lat kursów wzgl. semestrów pozostaje mu do definitywnego ukończenia wyższego zakładu naukowego.

Podania wniesione po 1 czerwca 1929 r. należy, ze względu na spóźniony termin załatwiać u źródła wpływu odmównie.

Dowódcy O. K. udzielać będą w powyższej grupie przesunięć terminu wcielenia do szeregów, poborowym z cenzusem roczn. 1902, 1903, którzy w roku szkolnym 1929/30 mają do ukończenia ostatni rok studjów szkół akademickich wzgl. innych wyższych zakładów naukowych.

Do poborowych z cenzusem rocznika 1904 należy zastosować przesunięcie powyższe, o ile udowodnią, że do ukończenia wyżej wspomnianych szkół wyższych pozostaje im jeszcze dwa lata wzgl. jeden rok.

Wszelkie inne wypadki, któreby przekraczały w tej grupie nakreślone kompetencje Dowodców O. K. należy niezwłocznie przekładać do roztrzygnięcia M. S. Wojsk. Biuro Uzupełnień najdalej jednak do dnia 15 czerwca 1929 r., jako terminu bezwzględnie ostatecznego.

Prośby o przesunięcia terminów wcielenia do szeregów dla uzyskania doktoratu, odbycia aplikacji sądowej, zdawania specjalnych egzaminów itp. należy załatwiać odmównie i do M. S. Wojsk. podań takich nie kierować.

Każdorazowo udzielone przesunięcie może opiewać tylko na jeden rok, to zn. do 1 lipca roku następnego — po upływie zaś tego terminu petenci, o ile do ukończenia studjów brakowało im jeszcze dwuch lat (rocznik 1904) muszą przedłożyć Dowódcy O. K. zaświadczenie wyższej uczelni, że prześli na ostatni rok studjów, wówczas Dowódca O. K. przesunie im automatycznie okres wcielenia do 1 lipca roku następnego, jako termin ostatecznego.

II. Druga grupa dotyczyć będzie poborowych nieposiadających jeszcze cenzusu naukowego dającego prawa do skróconej służby wojskowej, a w szczególności uczniów szkół średnich ogólno-kształcających oraz zawodowych (art. 61 pkt. 1 Ustawy o powsz. obow. wojsk.], którzy studjując w tych szkołach w roku szkolnym 1928 29 nie będą mogli ich ukończyć, wzgl. w niektórych wypadkach nabyć ustawowych warunków do uzyskania praw do służby skróconej.

Ta kategorja poborowych powinna przynajmniej na 6 tygodni przed okresem wcielenia przedłożyć w drodze przez właściwego Powiatowego Komendanta Uzupełnień do Dowódcy O. K. podanie z prośbą o przesunięcie terminu wcielenia do szeregów na rok szkolny 1929/30 z dołączeniem zaświadczenia średniego zakładu ogólno-kształcącego wzgl. szkoły zawodowej, a mianowicie:

1. w której klasie na którym roku ewent. kursie znajduje się zainteresowany poborowy w chwili składania podania;

2. określenie dokładnego terminu, kiedy poborowy uczeń może daną szkolę ukończyć wzgl. jaki czasokres pozostaje mu jeszcze do jej ukończenia wzgl. odbycia praktyki po ukończeniu kursu teoretycznego.

W tej grupie będą Dowódcy O. K. udzielać przesunięć terminu wcielenia do szeregów tym poborowym rocznika 1905, 1906 i 1907, którym w roku szkolnym 1929/30 pozostaje do ukończenia tylko jeszcze jeden rok, czy to studjów teoretycznych czy też praktycznych.

Uczniom szkół zawodowych typu wyższego (Dziennik Ustaw R. P. Nr. 83/27 poz. 746] to jest takich, którzy po ukończeniu 6 klas szkoły średniej ogólno kształcącej wstępują do tych uczelni i po ukończeniu 4-ch semestrów uzyskują prawo do służby skróconej (art. 49 ustęp 3) można udzielać przesunięć terminu wcielenia tylko wówczas, jeżeli im do uzyskania dyplomu [całkowitego ukończenia nauki lub praktyki) brak najwyżej jednego roku.

Podania wnoszone po terminie określonym ogólnie dla II grupy należy już u źródła wpływu załatwiać odmownie.

Udzielone przesunięcia terminu wcielenia mają zależnie od potrzeby najwyżej ważność jednoroczną, dłuższych przesunięć pod żadnym pozorem udzielać nie należy.

Odbywanie praktyki rocznej w szkołach zawodowych średnich, przewidziane w Dzienniku Ustaw, R. P. Nr. 80 27 [wykaz szkół uprawniających do korzystania z odroczeń służby wojskowej) należy uwzględniać narówni z kursem nauk teoretycznych, ponieważ ukończenie tej praktyki daje poborowym prawo do uzyskania cenzusu oficerskiego.

Udzielanie przesunięć terminu wcielenia do szeregów może być stosowane tylko odnośnie słuchaczów wzgl. uczniów tych szkół, które są umieszczone w wykazie szkół, uprawniających do korzystania z ustawowych odroczeń wzgl. przyznania służby skróconej — Dz. Ustaw R. P. Nr. 80/27. i Nr. 56/27.

Wypadki, któreby nastręczały ewentualnie trudności rozstrzygnięciu udzielenia przesunięcia mają być odpowiednio skompletowane i umotywowane niezwłocznie przedkładane do Biura Uzupełnień celem wydania ostatecznej decyzji.

W każdym wypadku udzielenia przesunięcia terminu wcielenia ma być wydane zainteresowanemu poborowemu zaświadczenie z podaniem terminu przesunięcia i odnotowane w głównej księdze ewidencyjnej, ponadto powiatowi komendanci uzupełnień mają prowadzić ścisłą ewidencję udzielonych przesunięć oraz czuwać nad dotrzymaniem terminów tych przesunięć.

O ile zajdą wypadki, że poborowi powyżej kategorii zostali zwolnieni wzgl. wystąpili ze szkoły przed upływem terminu przyznanego im przesunięcia należy ich przy najbliższem wcieleniu przeznaczyć do szeregów tej broni, do której posiadają przeznaczenie, nadane im przy komisji poborowej wzgl. jak tego rozdzielnik O. K. wymaga.

Załatwianie podań winno być przeprowadzane przez władze wojskowe w tempie przyspieszonym z uwagi na pokrywanie w tych terminach rozdzielnika poborowych.

W imieniu Ministra Spraw Wojskowych
II. Wiceminister.
(—) Fabrycy, Gen. Bryg.

Powyższe ogłoszenie podaje do publicznej wiadomości.
Nowe, dnia 31. 1. 1929 r.
Burmistrz.

Licytacja przymusowa.

W sobotę, dnia 16 lutego 1929 r. o godz. 9-tej przed poł. sprzedawać będę w drodze przymusowego przetargu najwięcej dającemu za natychmiastową zapłatą następujące rzeczy:

1 wóz na resorach
1 motor, 1 maszyna do ciasta
1 kanapa, 1 szafa.

Miejsce sprzedaży u p. St. Wieckiego, Nowe Pl. św. Rocha.

Chojnacki
komornik sądowy.

Z BIEDNEGO REPORTERA MILJONEREM.

Został nagle niejaki Filip Challanger, dwudziestoletni reporter jednego z pism chicagowskich odziedziczywszy po swym dalekim krewnym spadek w wysokości 6 milj. dolarów. Dotąd Challanger, zarabiał 18 dolarów tygodniowo i z trudem tylko wiązał koniec z końcem, dziś procent od odziedziczonego kapitału daje mu 2 tysiące dololarów dziennie. Ciekawe, że ten szczęśliwy spadkobierca oświadczył, iż majątek cały odda ojcu, który jest niezamożnym lekarzem, sam zaś z procentów od kapitału będzie przez pięć lat podróżował po całym świecie. Ma jednak żyłkę dziennikarską!

I W AMERYCE TEATRY PRZEŻYWAJĄ KRYZYS.

W New Yorku daje się ostatnio odczuć bardzo ostry kryzys teatralny. Na 104 premjery teatralne 61 przedstawień upadło, czyli mówiąc językiem teatralnym, „zrobiło klapę". Cały szereg imprez teatralnych nie dało zupełnie dochodu. Wskutek kryzysu ostatnio zamknięto w New Yorku dziewięć teatrów. Na 10 tysięcy członków związku aktorskiego obecnie pracuje tylko 4.000

NASZ DODATEK ILUSTROWANY

NIEDZIELA, 17 LUTEGO 1929 r.

W Białowieskiej Puszczy

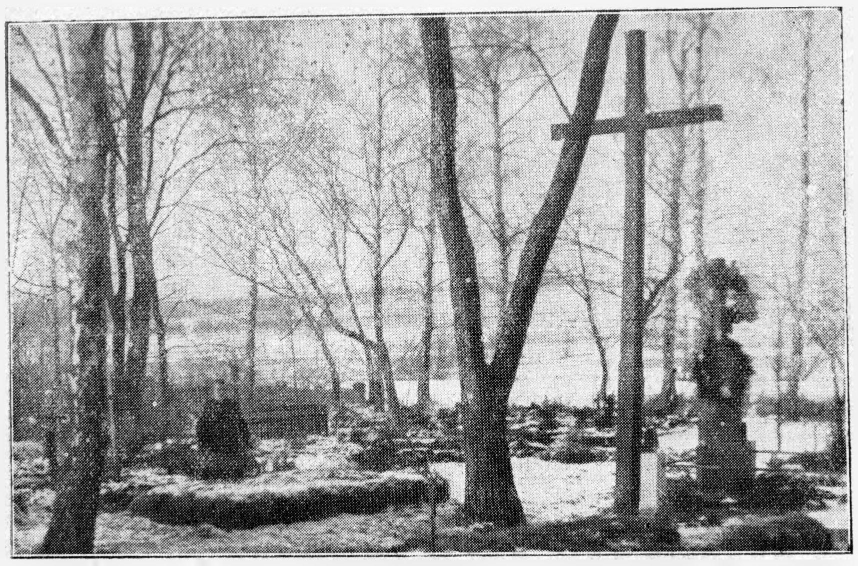

ZAMACH NA NUNCJUSZA

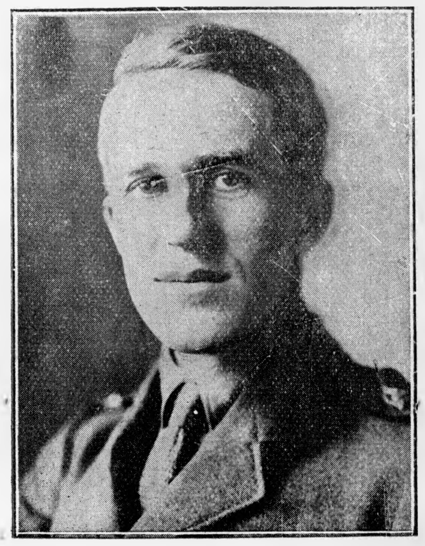
Monsignor F. Tedeschim, nuncjusz apostolski w Madrycie, na którego dokonano zamachu.

MOGIŁY POWSTAŃCÓW 1863 R. W DOBREJ
(pow Brzeziński, pod Łodzią)

Wszczęta została akcja, mająca na celu ozdobienie świętego dla patryjotów miejsca pomnikiem w kształcie masywnego krzyża oraz otoczenia obu mogił ogrodzeniem.

SPRAWCA PRZEWROTU

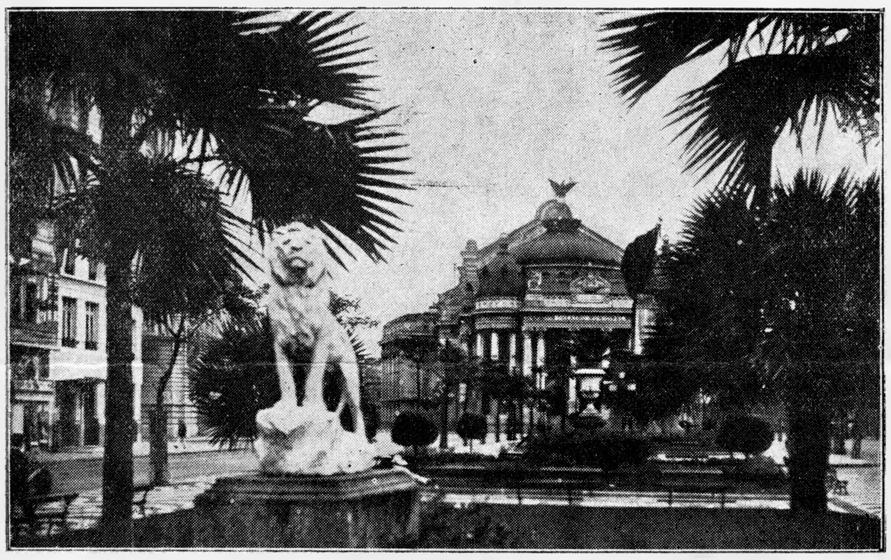
Pułk. angielski T. S. Lawrence, który uważany jest za sprawcę przewrotu w Afganistanie.

Ś. P. JÓZEF RAPACKI

Autoportret znakomitego malarza, który zmarł ostatnio. Obraz należy do stałych zbiorów Tow. Zachęty Sztuk Pięknych.

Z KRAJU WIECZNEGO SŁOŃCA I WIOSNY

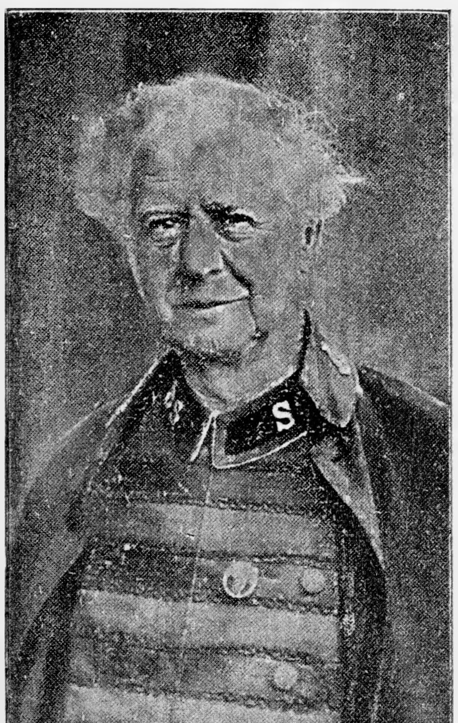
Widok ze stolicy Brazylji — Rio de Janeiro-plac marszałka Florjana i teatr miejski.

UNIFORM STUDENCKI

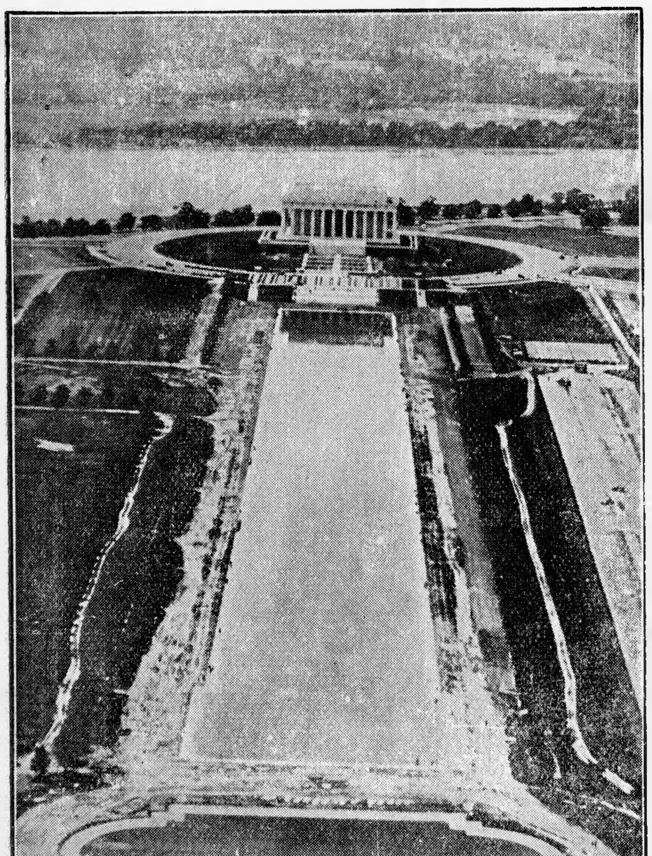

Studenci czechosłowaccy zapragnęli munduru i otrzymali go. Mundur jest czarny, guziki i naramienniki — srebrne, wyłogi barwne, krój — wojskowy.

REWOLUCJA W ARMJI ZBAWIENIA

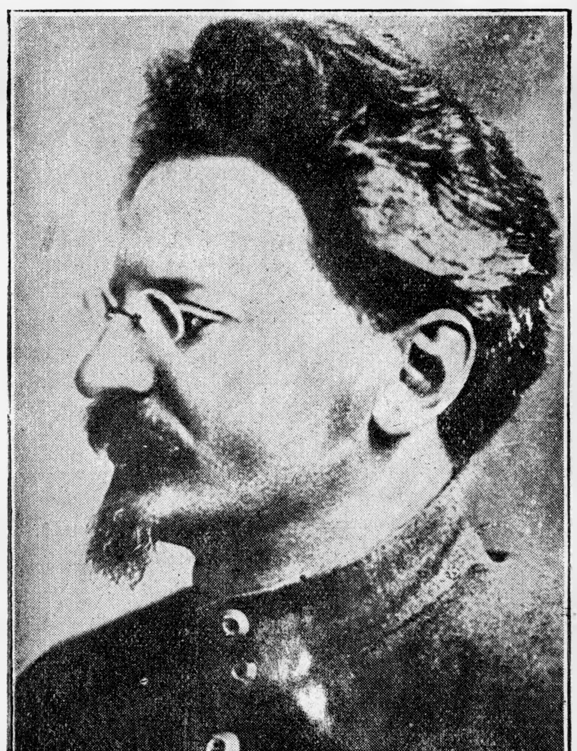

General Bramwell Booth, szef „Armji Zbawienia".

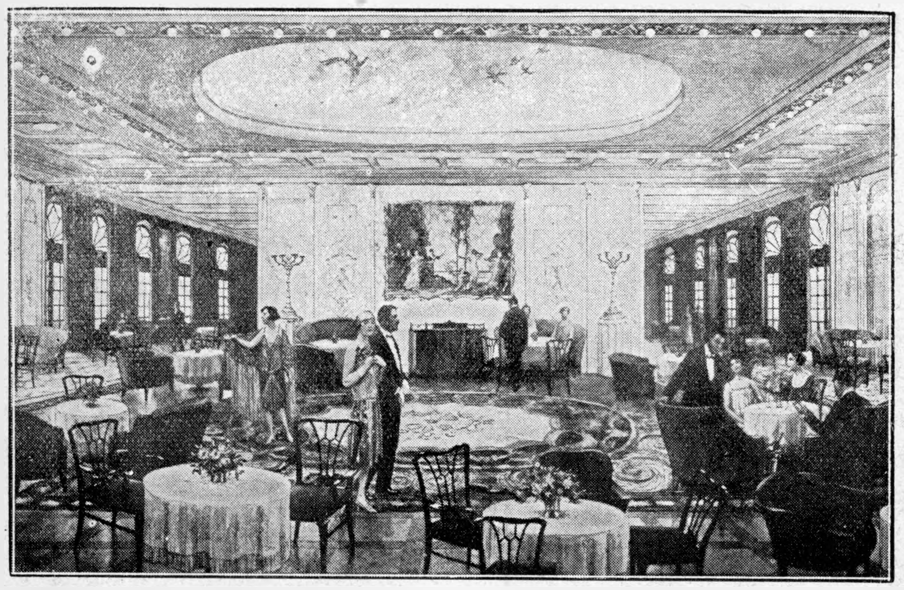

Widok z kolumny Wolności w Waszyngtonie na pomnik Lincolna i sztuczne jezioro.

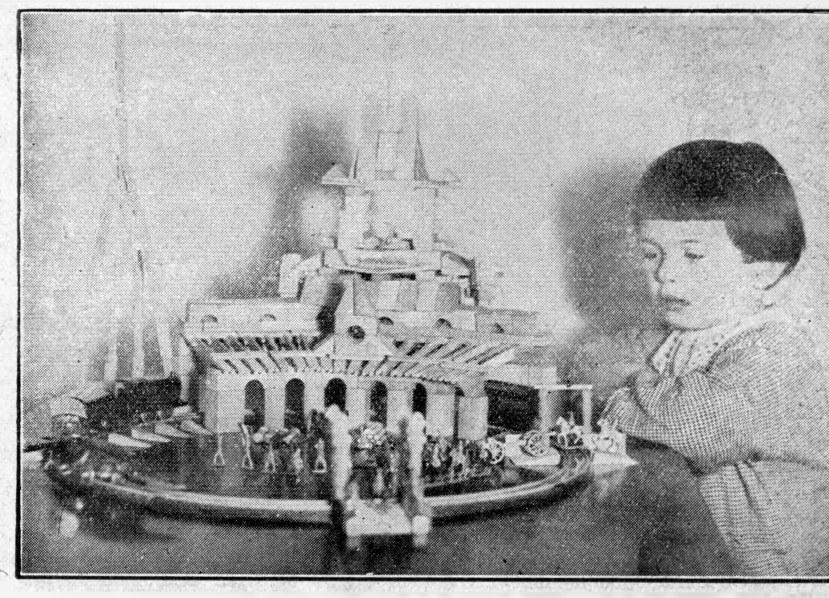
BYŁY DYKTATOR ROSJI

Trocki — niegdyś dyktator Rosji — dziś wygnaniec polityczny.

Salon luksusowego parowca amerykańskiego.

Różnorodność dziedzin życia każe się poważnie zastanowić przyszłemu mężczyźnie nad wyborem zawodu.

SYN WIESZCZA

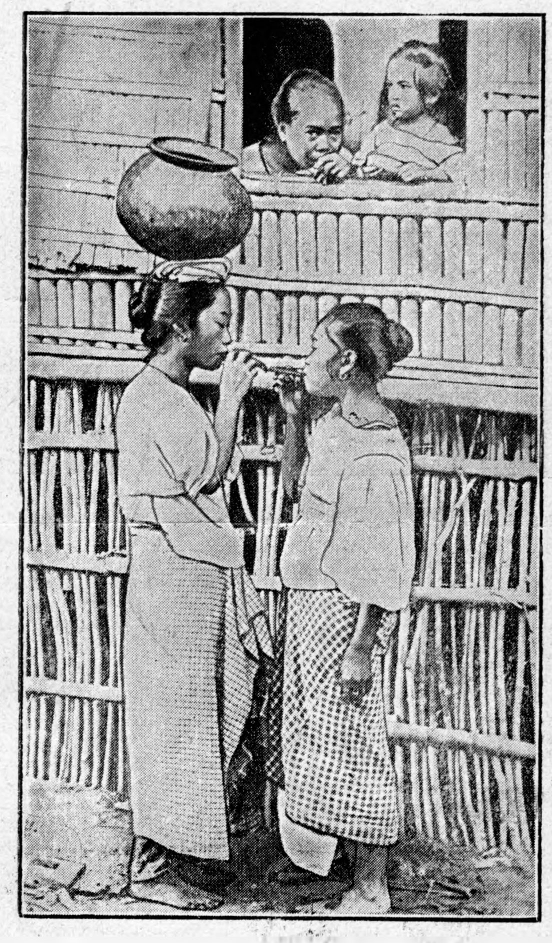

Ostatni żyjący syn Adama, Józef Mickiewicz, wiedzie cichy żywot w Paryżu.

P. Karczmarewicz, wybitna tancerka opery warszawskiej.

EGZOTYCZNE PALACZKI

Dziewoje malajskie raczą się krajowemi cygarami.

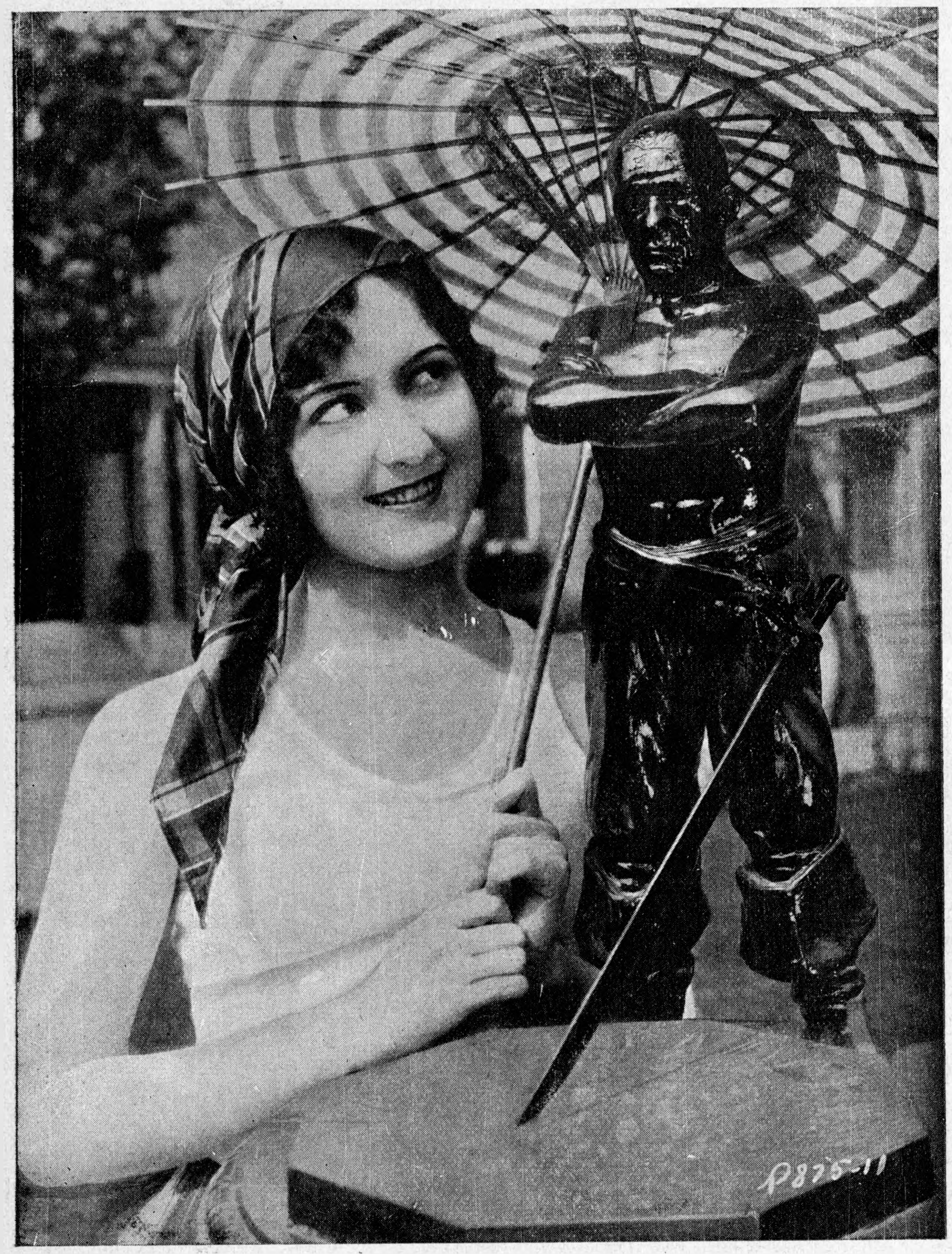
Ramon Novarro, aktor filmowy w życiu prywatnem ze swym ulubionym psem.
fot. „Metro Goldwyn Mayer".

WIELKI PROCES O DOBRA NIEŚWIESKIE

Albrecht Radziwiłł, ordynat na Nieświeżu i Klecku.

Królowe piękności

Z atelier rzeźbiarza.

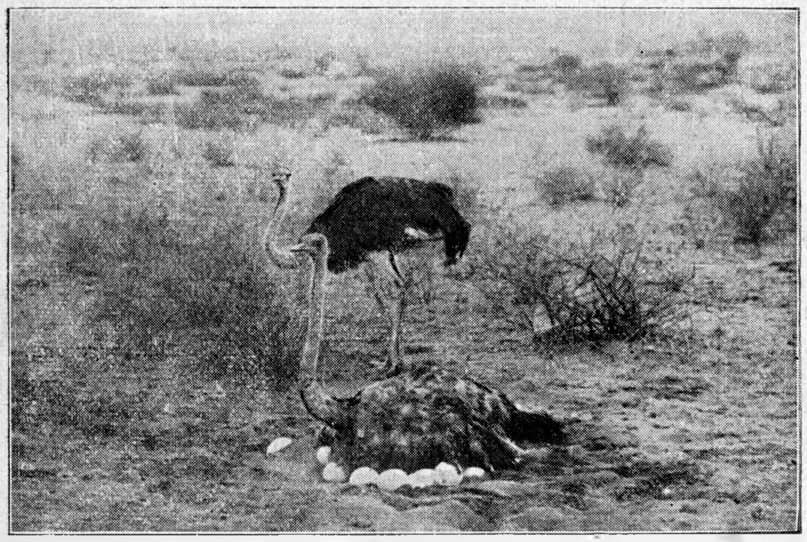

Najpiękniejsza Dunka.

Przedstawicielka pięknych Hiszpanek.

RZADKA FOTOGRAFJA

U nas okrutne mrozy, a rodzina strusiów w Afryce pławi się w potokach gorejącego słońca.

NOCNE TAJEMNICE BERLINA

W pogoni za nocnemi przekupniami i włóczęgami, których liczba wzrasta w zastraszający sposób.

Karnawałowe echa z balu „Mody" w stolicy: p. Balcerkiewiczówna w sukni pełnej wykwintnej prostoty.

Sp. Akc. Zakł. Graf. „Drukarnia Polska", Warszawa, Szpitalna 12.